

YHTEISÖJEN ENSIMMÄISEN OIKEUSASTEEN TUOMIOISTUIMEN
TUOMIO (ensimmäinen jaosto)
7 päivänä toukokuuta 2003

Asia T-23/01

Eugène Émile Marie Kimman
vastaan
Euroopan yhteisöjen komissio

Henkilöstö – Vuosiloma – Kolmanteen maahan määrääminen –
Lainvastaisuusväite

Täydellinen teksti ranskan kielellä II - 649

Aihe: Kanne, jossa vaaditaan 25.5.2000 tehdyn sen päätöksen kumoamista,
jolla komissio vähensi kantajan vuoden 2000 vuosilomaa yhdellä
päivällä.

Ratkaisu: Komission 25.5.2000 tekemä päätös kumotaan siltä osin kuin kantajan
oikeutta vuosilomaan vuonna 2000 on vähennetty yhdellä päivällä.
Komissio veloitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Tiivistelmä

1. Henkilöstö – Kanne – Kanneperusteet – Harkintavallan väärinkäytön käsite

2. Henkilöstö – Lomat – Vuosiloma – Kolmansissa maissa työskentelevät virkamiehet – Vuosiloman välillinen vähentäminen siten, että yleisten vapaapäivien luetteloa muutetaan asianomaisia henkilöitä varten – Harkintavallan väärinkäyttö – Lainvastaisuus

(Henkilöstösääntöjen 57 artikla; liitteessä X oleva 6 artikla; Euroopan yhteisöjen virkamiesten yleisten vapaapäivien vahvistamista koskevat määräykset)

1. Toimi on tehty harkintavaltaa väärinkäyttäen, jos voidaan osoittaa, että toimielin tehdessään riidanalaisen päätöksen on pyrkinyt muuhun kuin kyseessä olevassa lainsäädännössä tarkoitettuun tavoitteeseen tai kun näyttää objektiivisesti todettavien, asiaa koskevien ja yhdenmukaisiin perusteisiin siltä, että kyseinen päätös tehtiin muiden kuin asetettujen tavoitteiden saavuttamiseksi.

(ks. 40 kohta)

Viittaukset: asia T-35/96, Rasmussen v. komissio, 18.3.1997 (Kok. H. 1997, s. I-A-61 ja s. II-187, 70 kohta).

2. Lomapäivät, joihin virkamiehellä on oikeus, ja toimielinten vahvistamat yleiset vapaapäivät, joilla ei luoda virkamiehille oikeuksia, ovat luonteeltaan erilaiset, eivätkä ne näin ollen ole keskenään vaihdettavissa. Näin ollen yleisten vapaapäivien vahvistamista varten ei pääsääntöisesti ole aiheellista ottaa huomioon niiden lomapäivien määrää, joihin virkamiehillä on oikeus.

Tästä seuraa, että komissio on käyttänyt harkintavaltaansa väärin käyttäessään Euroopan yhteisön virkamiesten yleisten vapaapäivien vahvistamista koskevien määräysten 1 artiklan 3 kohdassa sille myönnettyä mahdollisuutta muuttaa, kun on kyse komission henkilöstöstä, kyseistä luetteloa poistaakseen väitetyn epätasapainon yhteisön alueella työskentelevien virkamiesten, joilla on henkilöstösääntöjen 57 artiklan nojalla oikeus 24 – 30 vuosittaiseen lomapäivään, ja kolmansiin maihin määrättyjen virkamiesten, joille myönnetään henkilöstösääntöjen liitteessä X olevassa 6 artiklassa kalenterivuositain oikeus viiden arkipäivän pituiseen vuosilomaan kalenterikuukautta kohti, lomapäivien välillä.

Henkilöstösääntöjen liitteessä X olevassa 6 artiklassa myönnetään asianomaisille henkilöille henkilöstösääntöjen mukainen oikeus, jota heiltä ei voida evätä suoraan tai välillisesti niin kauan kuin tätä säännöstä ei ole muutettu tätä varten säädetyn menettelyn mukaisesti.

(ks. 41, 43, 47 ja 49 kohta)